

Barışın önemi

İsim belirtmeyen okuyucumuz: “Umre’ye gideceğim. Herkesle helâlleşmek zorunda mıyım? Bana küs olan ve ısrarla benimle konuşmayan bir yakınım var. Ben ne kadar denedimse de benimle konuşmuyor. Oysa ona karşı benim bir suçum da yok. Ne yapayım?”

İslâmiyet barış dinidir. Dargınlıklara ve küskünlüklere razı değildir. Helal görmüyor. Haram sayıyor. Bir Müslüman’ın diğer bir Müslüman’a küsmesine hak ve izin vermiyor. Küsen ve konuşmayan haram işlemiş oluyor. Küskünlüğü sürdüren haram işlemeyi sürdürmüş oluyor.

Oysa konuşsa, küsmese, Allah hakları yerine koyduğunda zaten bu kişinin hakkından vazgeçecek değildir. Hesabını zaten soracak ve hakkını ondan alacaktır. Biz haklarımız için küs olmak, kavga çıkarmak, cinayet işlemek gibi helâl olmayan işlerin içine girdiğimizde ise, biz kendi işimiz için Allah’ın adaletinden razı olmuyoruz, kendi adaletimizi kendimiz uygulamak istiyoruz demek oluyor. Bu ise bize zulüm günahı olarak geri dönecektir. Çünkü biz kendi işimiz için adalet edemeyiz. Bu zulüm olur. Sonra yarın mahşerde Allah’tan hak ve adalet istemeye yüzümüz olmaz.

Umre gibi bir ibadet yolculuğuna çıkıyorsunuz. Önce mübarek olmasını dilerim.

Saniyen: Siz sizinle konuşmayan o kişiye gidiniz. Helâllik isteyiniz. Sizin üzerinizde bir hakkı ve hukuku varsa insaflı davranınız ve hakkını teslim ediniz. Gerekirse özür dileyiniz. Eğer bir hakkı ve hukuku yoksa da, siz yine ona yaklaşınız. Onu yargılamayınız. Onu yargılama hakkını Allah’a bırakınız ve siz sadece kibarca, nazikçe, güler yüzünüzü gösteriniz ve barışmayı bir kez deneyiniz.

Korkmayın; mü’min kerimdir, mükerremdir. Sizin güler yüzünüz karşısında inşallah size dost olacaktır.

İnanın; başaracaksınız.